

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τό φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχμές 4. Η αδερφετούς υπεριηπλήσιος των παρά τών «Υποπρακτορείων» σπαγγορέεται.

Παρακαλούμεν θέων τούς σχαμπητούς μας, άναγνώστας, διακις ηπο-πεσοί εἰς την άντελψην των τοιούτων

πι., νά μᾶς τό σαφέρουν δάμπους.

Η ίπτη τῶν άναγνωστῶν μας ἀποτελλούμενή συνεργασία και μὴ συνδενομένη ίπτη δικαιώματος κρίσεων ἐξ δραγμῶν πέντε, εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ἵπτη.

Πολλοὶ άναγνώστας μας μᾶς γράφουν δτί ἑπιτιμοῦν γά προμηθευ-θῶν τας ἔλεδος μας και νά ἔγγραφον συνδροματίων τῶν περιοδιών μας, ἄλλα διαπολεμούντας εἰς τὴν ἔκδοσην ἐπιτυχίαν. Για τὸν διευ-κολύνουν σχετικῶς, τὸν πληροφοροῦμεν δτί δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνθρούνων, φύλλων, βιβλίων, Ήμερολόγiorν κλπ., εἰς γραμματό-σημα ή κινητή χαρτόσημα, μίασμήτος τημῆς.

Ἐλένην Φιλίππον ποιεῖται Χαλάνδρι. Σάς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γά τὴν καλωδύνην σας. Θά στελλουμεν διθροπον...Μ. Ἀθανασιος Ἀ. δ. η. ν. Εντασίοι σας, δυον ἐπιεικεις κι' διν κριθοῖν, δχι ἐπιτυχεις δυστυχώς. Νά, παραδείγματος χάριν, ή ἀρχή τοῦ ποιημάτου σας :

Η ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΗ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ

Στὴν ρίζαν ἐνός βράχου ἔνα δενδρί μεγαλύνει στήγη, και γιὰ λίγο ἀγέρα ἐλτέπει μά και γιὰ λίγη ἀσκή δροσιά. Δὲν ἀφίνει τ' ἄλλα τὸ δένδρον τὰ πετώσια! τὰ πλατάνια τ' ἀψιλά, αὐτὰ τοῦ κούστου πάντα τὸν ἀγέρα καὶ αὐτὰ τοῦ πέργουν τὴν δροσιά. Οἱ ρίζες τους τὸ ἔχουν κυριλόστη καὶ τοῦ σφύγγουν γεγά την καρδιά, τοῦ κάκου τ' ἀλφό τοῦ ἐλτέπει νά μεγαλώσῃ τὸν δένδρον μὲ κλαδιά. Μὰ κι' διταν φρού τὸ ἐγέρας τοῦ Μάι, καὶ τα χειρί ἔκωστης ἑτούν την ταρχήν [χαρά, τὸ φυτό ἀπό τὸ δενδράρια, ἓς τοὺς ὄνυχας τοῦ βράχου δέμενο, στε- [νάεις καὶ κλαίει πικρά. Κι' διταν βρέχει και στηθεῖτη ἀκόμη κι' διταν πέτρει νερό, τῆς μαρνής [βρωχής, τ' ἀμοιρο πάλι δενδράκι, παμπιόρετα δαμοένο, ἀπό τὸ νερό πον σχη- [ματίζεις ἡ καταγίς. Εἶλυπει καὶ ξέρει πῶς δέρθη μιά μέρα γιὰ τοῦτο χριστὶ ξέρη πῶς ἀξωναν θε δὸν τὸν θύλακο μεν ἔναν πέλευν στὸ χέρι βαρύ.

Βρίσκεσθε, δηλοῦται, πολὺ μακράν τῆς ποιητος, τῆς ἀθηνῆς ποίησως. Γι. ἀπό σας συνιστοῦμεν νὰ διαβαστεί «Ελλήνας ποιητας», Γ. Δ. «Οχι καλὸ τὸ ποιημά σας. Πολλοὶ πεζοῖσι. Καμικιά πάλούτων πονο». Ιδοῦ :

Η ΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Μάρνα πονιά κι' ἄσπρα πονιά, περγούν δη μέρες τῆς ζωῆς μαζ. Πολλά, βαρειά και πένθημα, τά μαυρή. Μὰ τ' ἄσπρα — πάντα λιγοστά, κι' ἀλεπρων και γρηγορα, ἔτσι πον δὲν προπτάνοις τὸ πέταιμά τους νά καροτε.

Ε οθ. Κ λη μ α τ i α ν ο ν. Μοναχὸν «Ἀγιορίτην». Μᾶς γράφετε στὴν ἐπι-στολή σας, μ' ἐν σταυρῷ πάνω - πάνω, γιὰ νά μᾶς φυλάκι και νά μᾶς φωτίζει.

Ἐν «Ἀθήναις» τη 20 ν. η «Οκτω-βρίου 1934.

«Ἀγιωτητού μων Βουκέτον,

Τυνχάνων και εἴμας καλύπτους ὑποτεκτόδει διαινέοντας εἰς «Ἀγιον «Ορος πρὸ Εἴσεταις πλὴν διώς ξέποτε άναγνούσιο τακτικά τὸ δώμα-τον περιοδιών σας. Πολάκης ἴθελλατον νὰ τιθελογίστων και διτακ-νόνετος πλὴν διώς ξέποτες οι Σέβαστος πον γέρνοντας τὸν φοβητοὺς και δὲν ἀστιέπεται. Μάθετε δτι εἴναι πέντοπετο διύ πτερογόνον εἰς «Ἀθήναις (ἐντανθά). και στὸν θέων και ἐπὶ τὴν εὐθανατία ἀ-περάστως και ἔγον νά τιθελογίστων μία και δὲν ἔχοντας ιέποτον έχει καλιφορίσαν και γιὰ νὰ δοκημάσουν τὸ τάλαντον μων ἔγραψαν. Σάς παρασκαθῶθεν τὸ ἄπια μωρὸν νὰ δημοσιεύετο τὸ άπια μωρὸν πέντε περιβλεπτο και περικαλῆ και δὰ εἴας εΐμαι ιέποτος. Μάθητε δτι ἀγαπητὸν Βουκέτον έχει καλιφορίσαν μεγάλην εἰς τὸ «Ἀγιον «Ορος πρόγνημα πον σας ενδεχεις πάν.

τοτε νῦν και ἀι και εἰς τοὺς μά-ιῶντας (και προσαθόν και ἔγω).

Σάς άπλωσην εὐέτειός.

Εθόπομπος Κληματιανός

Μοναχὸς Ἀγιορίτης

Σάς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιά τα καλά λόγια σας και τὰς εὐχάς σας. «Ο κόρος μεβ' ὥμην... Και διπεριφόρωται... Καὶ διπεριφόρωται... Λαστίχης διηπέλευτος: Καὶ τότε νούθησε πῶς είμην γῶν μονάχη. Παρὰ ταῦτα, ἔγους νά διδούμενοι μιά καλή σωματεύση. Μή γράφετε στίγματα στὸ ξέπισθαι και δη κοκμούσκος, έργη πουρή και τοῦ πουνεμάτως και τῆς αρσέρας ἐρεθιστικά λιτῶν. Γράφετε προτρόπων. Τόσοι διωνόδοι και μελιδονίδοι δὲν έθεσθησαν μὲ αὐτὰ περισσότερο και τοῦ Όμηρου και τοῦ Ρόμαιου Φιλόπολει;. Τοῦτα είγομεν μὲ αὐτούς θύμην και νῦν και ζει και εἰς τοὺς αἰλίανς τῶν σιώπων μάνη...»

ΘΑΙ ΨΙ Σ!

Στὴν μοναξιά μου τὴν φτονή, στὴν τοσὴ μοναξιά μου, κανεῖς ποτὲ δὲν σκεψεται τὰ τόσα της τα καλη, διότι γαρεὶς ἡ μοναξιά μονάχη μηδικά μου, προὶ προὶ σην σηκωθού και τρέξω σ' ὡρογιάλια... Καὶ τότε νούθησε πῶς είμην γῶν μονάχη, ποτὸ ειπήση ἀπό πολούς πον ζούντα στὴν Ἄθηνα γιατὶ περνῶν ἥηζος νῶντας μιλάδες νάρα, καιτὶ ποτὶη μετέλεια ΜΕΓΑΡΑ - πάντε τὰ χρόνια κείνα...

«Εγράψαμεν εἰς «Ἀγιον «Ορος Αὔγουστος 1934

Γιατὶ δὲ τὸ ἐπιγράφεται «Φίλιππος», ἀφοῦ πεγιράφεται σ' αὐτό τη χαρά τῆς ζωῆς στὸ «Άγιον Όρος» έκπτοτα δὲν θέλει νούθησε πάντα δηθούς. Διπεριφόρωται, δηλοῦται, διαπεριφόρωται, μέ τὴν ζώνη σας και τοῦ περιφρόνων δικούας δὲν ειδεθειρίσημεν μὲ τὴν ζώνη σας και ποτὶη πονεύσαμεν μιά καλή σωματεύση. Μή γράψετε στίγματα στὸ ξέπισθαι και δη κοκμούσκος, έργη πουρή και τοῦ πουνεμάτως και τῆς αρσέρας ἐρεθιστικά λιτῶν. Γράψετε προτρόπων. Τόσοι διωνόδοι και μελιδονίδοι δὲν έθεσθησαν μὲ αὐτά περισσότερο και τοῦ Όμηρου και τοῦ Ρόμαιου Φιλόπολει;. Τοῦτα είγομεν μὲ αὐτούς θύμην και νῦν και ζει και εἰς τοὺς αἰλίανς τῶν σιώπων μάνη...»

«Ἀγαπητὸν Μπουκέτων. Είμαι ένας ἀπὸ τοὺς τακτικοὺς ἀνάγνωστας σου. Σου στέλλω πρὸς δημοσιεύσιν, ἔκαν σοῦ ἀρέσσων μερικά ποιητικά τακτικούτα ποιῶντα, και διδώμαν σύ οπεῖς στέλλω τακτικούτα ποιῶντα, έναν τὸ ειρη-

«Αλλά γιά τὸ δικαιώμα τῆς ποιητῆς ἐγκρίσιες.

δὲν ἔχω ένα τάληρο, λόγω μηγαλύνεις ρούστεος.

«Έγω της ποίησης μου γερεζ, ώς δὲν ο φιαράδεις,

γιατὶ ποτὲ εἰς ἐπιτηρή δὲν ήθελον μὲ παράδεις...»

«Ολα καλα και δινα, αποτῆπε φύτε, καλάδι δε και τό της κρίσεως τάλρον, πλὴν δινα, τάστηρας σας πονέματας διο, καὶ διαστάσεις λόφου. Διασθάτε, δωτόσ, ολαρά, Μονή, Μολέτα, Αλιού, Διημπραστόπουλος τοῦ Ασπαράκου. Σουρή, Μονή, Μολέτα, Αλιού, Πόλη Αγριανού, δηλοῦται ποητος. Γ. Γ. Ε σ ο ρ ο γ ι ο τ α κ α κ ο ν. Το ποίημα σας, αἴσιης άποδειξες, Και ίσσος ή πόλη κύρια τόπος καλαρά, Και ίσσος ή πόλης καράσσα, Και ίσσος ή πόλης της τάσιδας, Και ίσσος ή πόλης της κατανάλωσης, Και ίσσος ή πόλης της παραδέισου.»

«ΠΛΑΣΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΓΗΡΑΣ

«Ημονυ μάτωται κι' ἔγον νέος και παληράρι, δινά και δένδρον» ἀνέβανα στὸ πυρὶ φύτεινάρη.

Τώρα έγινανα πολι, απόρησαν τὰ ματλά μου, και άρρισταν νά τρέμουνται τὰ ποδιά κι' κυριδρά μον.

Τώρα πολι λαχταρό πολιν νά ζητοι λίγη χρόνια, μ' αύταν μὲ δυνάμεις μον, ζήτωσαν δτι τα κινούνται.

Τώρα πολι θάτην δι' ἔμη λίγη ζωή καταστάνει, ποτά πλάτικοις της παραδέισου πάρησαν και ζέπτησει, είνη θαμωτή η Πλάσι Σου μά ζεκανες και λάθει.

Μεγάλο ίσθος ζεκανες νά στέλλεις δέδω πέρα,

νά βλέπομεν μημείκτων τὸν Χάρο

(νύχτα μέρα).

Τὸ πριό μεγάλο λάθος Σου είναι αὐτό πον κάνει δι τὸ πολι ς

δι τὸ πολι ς

κόλασις η Παραδεισον δην και δαι

(με βάλης,

θα προτιμοῦσας ἀτ' ἰδού ποτε νά μη μή

(με βγάλης).

Έδωνε ο Παραδεισος με δη δη θων τὰ

(πριάτα,

πάρεις χαρές και βάσανα, γεράματα

(και νιάτα.

Παφακαλ δ ση Πλάστη μου ἔδω νά

νιεύ αφίσης,

ως οτιάνατοις πλών τὰ ποτε σκλη-

(ριός θανάτους, πλ. απλ.)

Πάρετε νά γράψετε στίχους. Αότη είναι

η μόνη συμβούλη πον στράβωμε.

•ΜΠΟΥΚΕΤΟ•

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Θέδος ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατεύκλια: Χαλάνδρι)

«Ορος συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

«Εστωτεικοῦ δι» έν έτος Δρχ. 200 II «Εστωτεικοῦ Δολλαρία δηλ. έτον την Αφρικήν και Βελγίον 100 Κορ. έπιτρις συνδρομή σελίνα 30

Αι έπιτολα και τη χρηματικά έμβασαντα δην οπτεύσθησαν πρός τὸν ιδίου ισιοκτήτην της «Οικογενείας κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7

Τιμῇ έκάστου φόλου Δρχ. 4

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐν 'Αμερική, διά τὴν έγγραφην συνδρομήτων και διά τὴν κατὰ φύλλον πλώλων 'Επαγγείλη New York City, Επιστροφατέμενη General P.O.Box 497 New York City, Επιστροφατέμενη παρά το και Καλφοπούλου, και έν Βελγικό Κορρό δ. κ. Τρεγόριος

«Απτωμάδης, B. P. 448, Elisabethville, Congo Belge, δην οπενθύμωνται η δημιστρεύμενοι,

«Ορος πράγματα πον σας ενδεχεις πάν.